

Drs. N.J.M.Mul, arts n.p.

e-mail: n.j.m.mul@gmail.com / meldpuntjeugdzorg@gmail.com

Tel.06-33109214

(per e-mail) AAN:

Tweede Kamer der Staten-Generaal,

t.a.v. alle leden, in het bijzonder

R. Peters en M. Van Toorenburg

Betreft: Brief 25-01-2021 S. Dekker / kenmerk 3168166 (uw brief 2020Z25605) ‘Onterecht uit huis geplaatst door slecht feitenonderzoek’

Roermond, 27-01-2021

Geachte Tweede Kamer,

Het onderwerp van deze brief alleen al getuigt van een miskenning van bijna alle wetenschappelijke kennis op jeugdzorg gebied: er zijn namelijk maar zéér weinig terechte uithuisplaatsingen. Sterker nog, een gerenommeerd emeritus hoogleraar prof. Dr. J. Hermanns stelde ooit onomwonden dat praktisch iedere uithuisplaatsing overbodig is. 'Men behoeft alleen ouders én kinderen de juiste hulp thuis te geven' of woorden van gelijke strekking.

Toch blijft het aantal uit huis geplaatste kinderen toenemen: eind 2019 ca. 48.000, midden 2020 waren het er al 53.000 (cijfer CBS).

Met inmiddels meer dan 25 jaar ervaring als actief ouder-ondersteuner in jeugdzorgzaken en de nodige procedurele ervaring wil ik enige opmerkingen maken ten aanzien van de antwoorden van minister S. Dekker.

Deze antwoorden sluiten aan bij wat recentelijk de ‘Rutte-doctrine’ genoemd werd: onvolledig, onjuist en miskenning van feiten die de minister onwelgevallig zijn.

Ook blijkt dat hij het exploot, dat ca. 5 december 2019 naar de hele Tweede Kamer + diverse ministers is gegaan niet kent: via dit exploot, uitgebracht naar aanleiding van de veroordeling van Noorwegen (19-09-2019) inzake schending van mensenrechten wegens uithuisplaatsing van kinderen niet kent dan wel negeert, terwijl de aansprakelijkheid én de verantwoordelijkheid inzake schending van mensenrechten gelegen is bij wetgevers en ministers.

Ik ben, geachte Kamerleden, zo vrij geweest u van enige feitelijke antwoorden te voorzien en ga daarbij uit van de nummering zoals in de aangehaalde brief van de minister.

Vragen 2 en 5

De minister legt de bedoeling van de wet uit. Hij verzwijgt echter dat in de praktijk de leugens en onwaarheden in de jeugdzorgsector gewoon doorgaan. Herinner u drs. R. Meuwissen, bestuurder Jeugdzorg N.Br., die zelfs in een kranteninterview toegaf dat zijn medewerkers maar moesten liegen, áls de omzettoelen maar behaald worden (artikel: “[Positie bestuurder Jeugdbescherming Brabant totaal onhoudbaar](#)” / 12-10-2018) Recent voorbeeld: op 12-01-2021 werd door JBG voor het Hof de leugen over ‘huiselijk geweld’ nog eens herhaald...Die leugen was reeds door de politie weerlegd in 2010: ‘Nimmer huiselijk geweld’ luidde de verklaring. Jeugdzorg gaat desondanks op de ingeslagen weg voort en creëert met ongefundeerde vermoedens en aannames haar eigen werkelijkheid.

Nadere informatie en tal van voorbeelden hiervan zijn te vinden bij www.sosjeugdzorg.nl en worden graag verstrekt door de oudste ouder-ondersteun stichting www.stichtingkog.info

Ook heb ik er zelf vaak over gepubliceerd op www.meldpuntjeugdzorg.nl .

Het ‘actieplan feitenonderzoek’ is op zo’n manier in de publiciteit gebracht dat het lijkt of het door ouders geschreven zou zijn. De werkelijkheid is anders: er is een voorgekookt stuk tekst geproduceerd door het ministerie van VWS, waarbij ouders in 4 sessies op verschillende locaties commentaar mochten leveren. De ouders die mochten komen werden door een ingehuurd bureau geselecteerd. Van wát de ouders inbrachten werd 90% verdraaid, dan wel weggelaten. Op deze handelswijze is een officieel protest gekomen, o.a. begeleid door mr. ir. P. Prinssen, de oud-advocaat, gespecialiseerd in familierecht. Zie zijn website en hier van het advocatencomitee:

<http://advocatencomite.nl/Actieplanwaarheidsvinding.html> waar u het hele verhaal kunt nalezen inclusief een opvatting over jeugdzorg die wél de steun heeft van de meeste ouders en cliëntenorganisaties. Hierover zijn Kamerleden door de minister echter niet geïnformeerd.

Vraag 3

Ook hier wordt een verhaal gepresenteerd dat slechts theoretisch weergeeft hoe de praktijk zou moeten zijn. De praktijk is helaas anders, blijkens de dagelijkse ervaringen van ouders en advocaten in het jeugd- en familierecht. Ook nu nog neemt de RvdK klakkeloos visies van GI over zónder eigen onderzoek. Het komt zelfs voor dat kinderen door één telefoontje van de Gecertificeerde Instelling of Veilig Thuis aan de kinderrechter met een spoedmachtiging' uit huis worden gehaald. Deze 'telefonische spoedmachtiging' is voldoende om de politie in te zetten om kinderen weg te rukken van ouders. Uiteraard gaat dit alles zonder enig feitenonderzoek of rechterlijke toets daarvan.

Het regelmatig voorkomende machtsvertoon van politie, jeugdzorg en de Raad bij dit soort uithuisplaatsingen doet de directe omgeving van het kind zich dikwijls afvragen waarom de uithuisplaatsing eigenlijk nodig is. Toch blijft ook in die gevallen zowel de GI als de RvdK vaak volharden in leugens en onwaarheden bij de rechter. Als de zorgen over het kind op het moment van de uithuisplaatsing naderhand ongegrond blijken, heeft de RvdK er een handje van om gedurende de tijd van het uithuisgeplaatst zijn, de zorgen achteraf in te vullen met aanvullende observaties. Dit in een situatie waarin het kind volkomen in de war door de traumatische gebeurtenis van het bij de eigen ouders te zijn weggenomen, gespannen en emotioneel reageert bij de spaarzame bezoek-uurtjes. Hebben de jeugdbeschermers geen gelijk, dan creëren zij dat met terugwerkende kracht, om maar geen fouten te hoeven toegeven.

Vraag 4

Iedere uithuisplaatsing is in feite overbodig en schadelijk (tot > 95 %). Dat dit cijfer niet door de minister genoemd wordt heeft voornamelijk te maken met de financiën van de GI (zie: Follow the Money over het verdienmodel van jeugdzorg). Feitelijk is door prof. dr. Ursula Gresser aangetoond dat zelfs het depriveren van het kind-ouder contact aantoonbare lichamelijk schade nalaat. Het EHRM stelde zelfs dat het een schending van een mensenrecht zou zijn, maar ook hierover hoort u niets van uw minister.

Meerdere wetenschappelijk onderzoeken kunnen hierbij worden aangedragen, maar al die rapporten (Slot, Junger-Tas, prof. Akkermans, N.O., proefschrift dr. B. Goudard over ouderverstoting, proefschrift dr. C. Bartelink (2018 / over de volslagen willekeur bij UHP!) worden hetzij niet gelezen, hetzij opzettelijk genegeerd door de beleidsmakers en uw verantwoordelijk minister. Enige

wetenschappelijke referenties staan onderaan mijn artikel over '[Het vingertje van Nederland](#)' (even scrollen dus!).

Vraag 6

Uit de beantwoording van de minister dat er 'voldoende waarborgen' zijn voor integriteit en juistheid van feiten, blijkt dat de Kamer onjuist wordt geïnformeerd over de daadwerkelijke stand van zaken betreffende het functioneren van de jeugdbescherming in Nederland. Schijnbaar was de houding van de minister van rechtsbescherming bij de bijeenkomst van 21-02-2020 tijdens de presentatie van het rapport van de commissie De Winter over mishandeling in de Jeugdzorg er nog een van bezorgdheid: hij beweerde zelfs dat dit niet meer mocht voorkomen, maar de boze ouders in de zaal die hun kinderen terug eisten en wilden dat de institutionele kindermishandeling (lichamelijk en geestelijk) door Jeugdzorg zou stoppen, wilde hij niet eens te woord staan. De minister is blijkbaar niet geïnteresseerd in wat ouders ervaren in 'jeugdzorg' en hierin zien we een treffende gelijkenis met wat ouders is overkomen in de toeslagen affaire bij de belastingdienst. Zij liepen tegen een muur van beleidsregels en maatregelen, zonder dat er oog was voor de menselijke maat en de individuele gevallen. Mensen werden teruggebracht tot een algoritme gebaseerd op een postcode en voerden jarenlang een machteloze strijd.

U begrijpt dat dit antwoord van de minister niet serieus te nemen is, omdat zij niet alleen getuigt van arrogantie, maar illustratief is voor het structureel negeren van ouders met serieuze klachten over jeugdzorg.

Illustratief zijn de artikelen van RTV-Utrecht, Marc van Rossum du Chattel, zie: <https://www.rtvutrecht.nl/nieuws/2126429/kritische-jeugdbeschermers-durven-niet-te-spreken-in-amersfoort.html> en de links onder het artikel!

Als klap op de vuurpijl: in een vrij recente (januari 2021) uitzending van '[De Hofbar](#)' over Jeugdzorg stelde de Staatssecretaris van VWS Paul Blokhuis dat '**Jeugdzorg gaat professionaliseren en meer aan waarheidsvinding doen**'... Ze zijn dus nog steeds NIET professioneel maar alleen amateurs en met de waarheid zit het ook nog niet goed... het tegengestelde van waarheid is LEUGEN!

Ik wil u, geachte Kamerleden, vragen zich eens te gaan oriënteren bij mr. ir. P. Prinsen (Den Haag), Stichting KOG of Stichting SOS-Jeugdzorg. Deze zullen u gaarne te woord staan over hoe de ‘jeugdzorg’ ervaren wordt en of RvdK en GI wel echt aan ‘waarheidsvinding’ doen.

Uiteraard ben ik met gepaste bescheidenheid, bereid u van extra informatie te voorzien en kunt u rondkijken op mijn jeugdzorg-kritische website www.meldpuntjeugdzorg.nl (ca. 160 artikelen!)

U veel succes en wijsheid toewensend,

Drs. N.J.M.Mul, arts n.p.